

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
प्रमुख मराठी
वृत्तपत्र

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूली धर्मकामाविति।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक महिन्याच्या
पहिल्या व तिसऱ्या
बुधवारी
प्रसिद्ध होतें.

वार्षिक वर्गीणी : ६ रु.

टेलि. ५५६२७

दुर्गाधिवास, पुणे ४

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3134. Licence No. 53

वर्ष ३१

पुणे, बुधवार २१ जुलै, १९६५

अंक १४

विविध माहिती

औरंगाबादची भुयारी गटारयोजना—औरंगाबाद शहरा-
साठी भुयारी गटार योजना बांधण्याचें ठरलें आहे. ह्या योजनेला
आयुर्विमा कॉर्पोरेशनकडून ४६ लाख, ८७ हजार रुपयांचें कर्ज
मिळणार आहे. योजना पूर्ण करण्यासाठी एकूण ७० लाख रुपयां-
वर खर्च येईल. आयुर्विमा कॉर्पोरेशनकडून औरंगाबाद नगर-
पालिकेला मिळणाऱ्या कर्जाबद्दल महाराष्ट्र राज्य सरकारने हमी
दिली आहे.

रेल्वेच्या गतीचा उच्चांक—पश्चिम जर्मनीतील सरकारी
मालकीच्या रेल्वेमार्गावर धांवणाऱ्या एका प्रवासी आगगाडीने
युरोपमधील वेगाचा उच्चांक गाठला आहे. ६० किलोमीटर अंतर
असणाऱ्या दोन रेल्वे स्टेशनांच्या मार्गावर ही गाडी कांहीं काळ दर
तासाला २२० किलोमीटरपेक्षांहि अधिक वेगाने धावली. पुढें
असणाऱ्या सिग्नल्ससंबंधी आगाऊ इषारे देणारे यंत्र एंजिनला
बसविलेले होतें. त्यामुळे ड्रायव्हरचें काम कांहींसें विनधोक झालें.

गव्हाचें भरघोस उत्पादन—पंजाबमधील शेतकऱ्यांनीं
गव्हाच्या एकूण उत्पादनांत व दर एकरां उत्पादनांत नवा
उच्चांक गाठला आहे. ह्या वर्षी पंजाबमधील गव्हाचें उत्पादन
६९.८ लाख टनांपर्यंत वाढलें आहे. गेल्या वर्षाच्या मानानें हें
उत्पादन २१ टक्के अधिक आहे. दर एकरां गव्हाच्या उत्पादनां-
तहि वाढ होऊन तें १३ मणांवरून १५ मणांपर्यंत आलें आहे.
वाढलेल्या उत्पादनामुळे पंजाबच्या शेतकऱ्याला ह्या वर्षी ८०
कोटी रुपयांचें जादा उत्पन्न मिळेल. गव्हाच्या किमती उतर-
ण्याचा संभव आहे.

सुएझ कालव्याच्या दरांत वाढ—सुएझचा कालवा वापर-
ण्याबद्दल घेण्यांत येणाऱ्या पटीत वाढ करण्याचें संयुक्त अरब-
प्रजासत्ताकानें ठरविलें आहे. वाढ १ टक्क्यानें करण्यांत येईल.
मालवाहू बोटाना दर टनांमार्गे सुमारे ८ शिलिंग पटी थावी
लागेल. वाढलेल्या दरामुळे सुएझ कालवा कंपनीला १० लाख
इजिप्शियन पाँडांचें जादा उत्पन्न होईल. दरवाढ केव्हांपासून
होणार तें समजलेलें नाहीं.

रशिआंत आर्थिक सुधारणा—रशिआंतील प्रमुख अर्थ-
शास्त्रज्ञांची एक बैठक नुकतीच बोलावण्यांत आली होती. ह्या
बैठकींत अर्थव्यवस्थेत सुधारणा करणारे नवे उपाय मंजूर
करण्यांत आले. हे उपाय भांडवलशाही पद्धतीचे असून सार-
कॉव्ह विद्यापीठांतील एक प्राध्यापक मि. लिबरमन ह्यांनीं १९६२
पासून त्यांचा पुरस्कार चालविला आहे. आर्थिक यशासाठी
नफ्याच्या प्रेरणेचा उपयोग करण्यांत यावा, असें त्यांनीं
सुचविलें आहे.

न्यूयॉर्कमधील खराब हवा—न्यूयॉर्कमधील हवा मोटारी-
पासून निघणाऱ्या धुरामुळे फार खराब झालेली आहे, असें मत
सिटी कौन्सिलच्या खास समितीनें व्यक्त केले आहे. ह्या दूषित
हवेमुळे फुफ्फुसांच्या रोग्यांची व कॅन्सरच्या रोग्यांची संख्या वाढत
चाललेली आहे. आसपासच्या शेतीवर, व रस्त्याकडेला अस-
णाऱ्या झाडेझुडपांवरहि ह्या हवेचा अनिष्ट परिणाम होत आहे.
झाडेझुडपें वळण्याच्या मार्गावर आहेत.

१,३०० शास्त्रज्ञांना कायमच्या नोकऱ्या—परदेशांत
शिकून भारतांत येणाऱ्या हिंदी शास्त्रज्ञांच्या ज्ञानाचा देशाला
फायदा व्हावा म्हणून अशा शास्त्रज्ञांची एक तपशीलवार यादी
तयार करण्याचा उपक्रम भारताच्या शास्त्रीय व औद्योगिक
संशोधन मंडळानें १९५९ सालीं चालू केला होता. ह्या यादीत
३,५४३ शास्त्रज्ञांचीं नांवे दाखल करण्यांत यावयाचीं होती.
त्यांतील १,४६० शास्त्रज्ञांनींच ह्या सोयीच्या फायदा घेण्याचें
ठरविलें. बाकीचे शास्त्रज्ञ परदेशांत अभ्यास करीत असून परत
आल्यावर यादीत समाविष्ट होतील. गेल्या पांच वर्षांत १,३००
शास्त्रज्ञांना त्यांच्या गुणवत्तेप्रमाणें भारतांत कायमच्या नोकऱ्या
देण्यांत आल्या आहेत.

दुधाच्या तुटवड्याचा परिणाम—बंगालमध्ये दुधापासून
वनाविण्यांत येणाऱ्या मिठाईत रसगुळा, राजभोग, संदेश, इत्यादि
प्रकार प्रसिद्ध आहेत. त्यांतल्या त्यांत संदेश ह्या मिठाईच्या
प्रकाराला विशेष महत्त्व आहे. कारण, बंगाली लोक त्याच्या
सेवनाशिवाय, जेवण पुरें झालें असें मानीत नाहींत. बंगालमधील
सणांत, व्रतवैकल्यांत, लग्नसमारंभांत संदेशला अग्रस्थान आहे.
देवळांतील नैवेद्य तर त्याचाच असतो. परंतु कलकत्त्यामधील
दुधाची टंचाई वाढल्यामुळे ह्या मिठाईच्या प्रकाराला बंदी घालावी
अशी सूचना राज्याच्या पशुसंवर्धन सात्यानें केली आहे. ह्या
शिफारसीचा विचार राज्य सरकार लवकरच करणार आहे.

अनर्थकारी औषधाचा नवा उपयोग—गर्भवती स्त्रियांच्या
मनांतील प्रक्षोभ आणि अस्वस्थता नाहींशी करण्यासाठी काहीं
वर्षापूर्वी थालिओमाइड ह्या औषधाचा उपयोग करण्यांत आला
होता. पण, ह्या औषधाच्या सेवनानें विद्रूप मुलें जन्माला येतात
असें आढळून आलें होतें. आतां ह्याच औषधाच्या उपयोगानें
महारोग बरा करतां येतो असें वृत्त आलें आहे. जेरुसलेम येथील
एका चर्मरोगतज्ज्ञानें ह्या औषधाचा उपयोग करून २६ महा-
रोग्यांना बरे केल्याचा दावा सांगितला आहे. आतांपर्यंत थालिओ-
माइडचा उपयोग मानसिक अस्वस्थता दूर करण्यासाठीच कर-
ण्यांत येत असे.

पोस्टामधील ठेवीवरील मर्यादा—पोस्ट ऑफिसांतून ठेवण्यांत येणाऱ्या वैयक्तिक व संयुक्त खात्यांच्या रकमांवर मर्यादा घालण्याचें भारत-सरकारने पुन्हा ठरविलें आहे. ह्या ठेवीवर मिळणाऱ्या व्याजावर कर आकारण्यांत येत नाही. व्यक्तिगत खात्यावर ह्यापुढें २५ हजारापेक्षा जास्त रकम ठेवतां येणार नाही. खात्यांतील रकमेवरील मर्यादा १ एप्रिल रोजी रद्द करण्यांत आल्या होत्या.

नवा शक्तिशाली ध्वनिक्षेपक—भारतांत १,००० किलो-वॅट शक्तीचा एक मध्यम लहरीचा ध्वनिक्षेपक उभारण्याच्या कामाची पाहणी करण्यासाठी रशियन तंत्रज्ञांची तुकडी लवकरच भारतांत येणार आहे. ध्वनिक्षेपण केंद्रासाठी लागणारी यंत्र-सामग्रीही रशिया पुरविणार आहे. गेल्या फेब्रुवारीत अमेरिकेने ध्वनिक्षेपक देण्याची तयारी दाखविली होती. परंतु अमेरिकेच्या अटी भारताला पटल्या नाहींत. नव्या केंद्राची उभारणी रशिया रुपयांचें चलन घेऊनच करणार आहे.

छोट्या उद्योगधंद्यांना धोका—राजस्थानमधील अनेक छोटे उद्योगधंदे बंद पडण्याचा धोका उत्पन्न झाला आहे. ह्या धंद्यांना लागणाऱ्या कच्च्या मालाचा तुटवडा भासू लागला आहे. शिवाय दुसऱ्या राज्यांतील मोठ्या उद्योगधंद्यांनी त्यांच्याशी चालविलेली स्पर्धाही तीव्र होत चालली आहे. सायकली व फर्निचर तयार करण्याच्या धंद्यांना विशेष धोका उत्पन्न झाला आहे. छोट्या उद्योगधंद्यांच्या व मोठ्या उद्योगधंद्यांच्या कार्यक्षेत्राची मर्यादा आखून दिल्यासेरीज उभयतांची स्पर्धा थांबणार नाही. राजस्थानमधील छोट्या उद्योगधंद्यांना १९५४ साली मंजूर करण्यांत आलेल्या कच्च्या मालाच्या हिशोबावरच मध्यवर्ती सरकार अजूनही वांटप करित आहे. पण अलीकडे परिस्थिति खूपच पालटली आहे.

खादीच्या उत्पादनाची केंद्रे बंद—म्हैसूर राज्याच्या सादी बोर्डांने चालविलेली खादीची पांच उत्पादन केंद्रे बोर्डांच्या अध्यक्षानीं बंद करण्याचें ठरविलें आहे. ह्या केंद्रांना त्यांच्या व्यवहारांत १२ लाख रुपयांची सोट आली असून त्याशिवाय त्यांच्याकडे २२ लाख रुपये कर्जाची बाकी थकलेली आहे. शिवाय केंद्रांच्या कारभारांत बऱ्याच नियमबाह्य बाबी आणि पैशाच्या गैरवापराचे प्रकार आढळून आले आहेत.

जवानांच्या नातलगाना जमिनी—१९६२ मध्ये चीनने भारतावर केलेल्या आक्रमणांत बळी पडलेल्या अगर जखमी झालेल्या जवानांच्या कुटुंबियांना सरहद्दीनजीकच्या सरकारी मालकीच्या जमिनीपैकी जमिनी देण्याचा निर्णय पंजाब सरकारने घेतला आहे. त्याशिवाय आणखी ७८९ एकर जमीनहि त्यांना वाटून देण्यांत येणार आहे. ही जमिन लोकांनी राष्ट्रीय संरक्षण फंडाला देणगी म्हणून दिलेली आहे.

खाऱ्या पाण्यापासून गोडें पाणी—समुद्राच्या खाऱ्या पाण्यांतील मिठाचा अंश काढून टाकून तें गोडें बनविणें आर्थिक-दृष्ट्या शक्यतेच्या कोटीत आलें आहे. प्र. जॉन्सन ह्यांनी खाऱ्या पाण्यापासून गोडें पाणी बनविण्याचा एक कार्यक्रम पूर्वी सुचविला होता. अमेरिकन शास्त्रज्ञांनी व तंत्रज्ञांनी ह्या प्रश्नांत लक्ष घालून ही किमया साध्य केली आहे २२ ते ३० सेंटस अथवा १.५० रुपयांत १,००० गॅलन गोडें पाणी बनवितां येईल असे त्यांचें म्हणणें आहे. अशा प्रकारचा कारखाना अमेरिकेंत दक्षिण कॅलिफोर्नियांत काढण्यांत यावा अशी त्यांची सूचना आहे. ५ वर्षापूर्वी १,००० गॅलन खाऱ्या पाण्याचें गोडें पाणी करण्यासाठी ५ डॉलर्स अथवा २४ रुपये खर्च येत असे.

Planning is the essence of the day !

Plan and save for your future !

Open a SAVINGS BANK ACCOUNT WITH

(Sch. Bank) **The BELGAUM BANK Ltd.** (Estd. 1930)

Regd. Office : Raviwar Peth, Belgaum.

38 branches throughout Mysore, Maharashtra and Goa.

Earn 4% (four per cent) interest on your savings !

Your planning for self is a part of the

NATIONAL SAVINGS

BE YOUR OWN PLANNING MASTER !!!

(Enquire for our New Series of Cumulative Deposits Also)

वैश्य को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

स्थापना : १९४५]

मुगमाट, मुंबई-४.

[टेलिफोन ७२९००

बचतीच्या आकर्षक योजना

(१) स्पेशल सेविंग

व्याजाचा दर ३॥ टक्के

(२) त्रैवार्षिक मासिक बचत

" ३ " "

(३) पंचवार्षिक बचत सर्टिफिकेट

" ५ " "

मुदतीच्या आकर्षक दरासंबंधी चौकशी करा.

मॅनेजर—ना. शं. कानिटकर

साजगी मांडवलाच्या शेतीच्या कंपनीचा

शेतीच्या मालाचें उत्पादन वाढविण्यासाठी साजगी माल-
कीच्या शेतकंपन्या स्थापन करण्याच्या प्रश्नाचा नियोजन
समिति विचार करित आहे. राष्ट्रीय विकास मंडळाच्या जमीन
सुधारणा अंमलबजावणी कमिटीकडे सध्या हा प्रश्न विचारासाठी
पाठविण्यांत आला आहे. साजगी मांडवलाच्या शेतीकंपन्या
काढण्याची कल्पना भारत सरकारच्या अन्न व शेतीखात्यांत
उगम पावलेली आहे. अंमलबजावणी कमिटीची बैठक लवकरच
भरणार आहे. तथापि, नियोजन समितीने कांहीं तात्त्विक सूत्रे
तात्पुरती म्हणून निश्चित केली आहेत. संकल्पित कंपन्यांनी
शेतकऱ्यांकडील जमिनी मिळवून नयेत; सरकार ज्या पटीक
जमिनी त्यांना देईल त्यांचीच लागवड करावी. ह्या कंपन्यां-
तून जमीन सुधार कॉर्पोरेशन व राज्यसरकार ह्यांनाहि भाग
भांडवळ देतां यावे. शिवाय स्थानिक शेतकऱ्यांसाठी कंपन्यांचें
भांडवळ देण्यांत यावे. भूविहीन शेतमजुरांना जमीन देण्याचें
सरकारचें धोरण आहे. अशा शेतमजुरांच्या पुनर्वसनांत व्यत्यय
येईल अशा रीतीने कंपन्या काढण्यांत येऊं नयेत. कंपन्यांचें
कार्यक्षेत्र मर्यादित करण्यांत यावे. ह्या कंपन्यांनी गवती राने व
दूधवाढ्या काढाच्या अगर, वीविषाणें पुरविणारी शेतें करावी;
अगर ज्या मालाची निर्यात करतां येईल अशा मालाचें उत्पादन
करावें. सध्या निरनिराळ्या राज्यांत जमिनीच्या धारणेवर मर्यादा
घालणारे कायदे आहेत. त्यांत दुहेरी करून नव्या शेती-
कंपन्या काढण्यास परवानगी द्यावी किंवा नाही हें अखेर राज्य-
सरकारांनीच ठरवावयाचें आहे. नियोजन समितीने सुचविलेल्या
ह्या सूत्रांना सरकारच्या अन्न व शेतीखात्याने मंजुरी दिली आहे.
पटीक जमिनी लागवडीस आणण्यासाठी वरंच भांडवळ लागतें.
तें घालण्याची ताकद शेतमजुरांत असत नाही. हें काम साजगी
भांडवलाच्या कंपनीच करूं शकतील, असें शेतीखात्याचें म्हणणें
आहे. पटीक जमिनीची पाहणी करून तयार करण्यांत आलेल्या
अहवालाप्रमाणें भारतांत १० लाख एकर लागवडीयोग्य जमीन
पडीत आहे.

आफ्रिकेतील देशांना भारताची मदत

पश्चिम युरोप आणि अमेरिका ह्यांच्याशी तुलना करतां भारत
अविकसित देशांत मोडत असला तरी आफ्रिकेतील नव्याने
स्वतंत्र झालेल्या देशांचे मानानें तो प्रगत गणला जातो. ह्या
मागासलेल्या देशांना भारतानें आपल्या परीने मदत करावी हें
आंधानेंच आलें. ह्या वर्षी भारताकडून मिळणाऱ्या आर्थिक व
तांत्रिक सहकार्यांत वाढ होण्याची शक्यता आहे. भारत सर-
कारने ईस्ट आफ्रिकन रेल्वेज ह्या संघटनेला १ कोटी रुपयांचें
कर्ज मंजूर केलें आहे. ही संघटना केनिया, युगांडा आणि टांझा-
निया मधील रेल्वेमार्ग चालविते. रेल्वेचे दवे व इतर धावतें साहित्य
भारताकडून खरेदी करण्यासाठी ह्या कर्जाचा उपयोग करण्यांत
यावयाचा आहे. ट्यूनिशियाला तांत्रिक मदत देण्यासंबंधी एक
करार करण्यांत आला आहे. कराराचा तपशील अद्याप ठरवावयाचा

आहे. परंतु दरम्यान ट्यूनिशियांत डिझेल तेलावर चालणारें
पाणी उपसण्याचें पंप तयार करण्याचा कारखाना काढण्यासाठी
भारतानें तांत्रिक साहाय्य देऊं केलें आहे. आफ्रिकेतील मागास-
लेल्या राष्ट्रांनी भारताकडून जवळ जवळ एक हजार तंत्रज्ञ गेल्या
सहा महिन्यांत मागून घेतले आहेत. हिंदी तंत्रज्ञांची मागणी
करणाऱ्यांत नायजेरिया, लिबिया, क्यूबे, घाना, इथिओपिया
आणि अफगाणिस्तान हे देश आहेत. परदेशांतील आर्थिक व
इतर परिस्थिति वेगळी असल्याने हिंदी तंत्रज्ञांची निवड काळजी-
पूर्वक करावी लागते. हें काम करण्यासाठी अर्थसातें, परराष्ट्र-
सातें आणि व्यापार सातें ह्यांचा एक एक प्रतिनिधि असलेली
कमिटी स्थापन करण्यांत आली आहे. परदेशांत काम करतांना
कारभारविषयक अडचणी निवारण करण्यासाठी परराष्ट्रखात्या-
तर्फे एका संचालकाची नेमणूक करण्यांत आलेली आहे. विकसन-
शील देशांत हिंदीची प्रतिनिधि मंडळें पाठविण्यासाठी आणि पर-
देशांत काम करीत असलेल्या तंत्रज्ञांचे पगार देण्यासाठी चाळू
आर्थिक वर्षांत ७० लाख रुपयांची तरतूद मुद्रामुद्रा करण्यांत आली
आहे. आर्थिक व तांत्रिक सहकार्याची आणखी वाढ करण्याचा
भारताचा इरादा आहे.

दुधाच्या पुरवठ्यालाहि परदेशी चलनाचा तडाखा

कलकत्त्याच्या नागरिकांना होणारा दुधाचा पुरवठा दोन्हांत
आला आहे. दूधपुरवठा करणाऱ्या सरकारी गौडवाढ्यांना
दुधाच्या मुकटीपासून दूध तयार करण्यासाठी दररोज १५० टन
मुकटीची आवश्यकता असते. मुकटीपासून ८३ हजार लिटर दूध
तयार करून तें कलकत्त्यानिवासीयांना पुरविलें जातें. गौड-
वाढ्यांच्या चालकांजवळ सध्या दुधाच्या मुकटीचा जो सांठा
आहे तो ऑगस्ट अखेरपर्यंतच पुरेल. तोपर्यंत दुधाची मुकटी
आयात केली नाही तर कलकत्त्याच्या नागरिकांचा दूधपुरवठा
संपुष्टांत येईल. दुधाची मुकटी मुख्यतः अमेरिका, हॉलंड आणि
ऑस्ट्रेलियांतून आयात करण्यांत येतें. भारत सरकारने दुधाची
मुकटी आयात करण्यासाठी परवानगी देऊन जरूर तितकें पर-
देशीय चलन ताबडतोब मोकळें करावें अशी तातडीची मागणी
पश्चिम बंगाल सरकारने भारत सरकारकडे केली आहे. अशा
रीतीने परदेशीय चलनाची टंचाई कलकत्तेकरांच्या दाराशी
येऊन भिडली आहे.

वर्माभूमील इस्मितळांत भेदाभेद नाही

इस्मितळांतील पैसे देणारांसाठी वेगळे वॉईस बंद करण्याचें
वर्मा सरकारने ठरविलें आहे. असे वॉईस त्या सरकारने स्वीकार-
लेल्या लोकशाहीला सोडून आहेत. ह्यापुढें सरकारी इस्मितळांतून
सर्वाना एकजात सारसीच वागवणूक मिळेल.

चीनमध्यें परदेशीयांच्या ठेवीवर व्याज नाही

परदेशीयांच्या ठेवीवर व्याज देण्याचें बँक ऑफ चायनानें
१ जुलैपासून बंद केलें आहे.

गोगटे सॉल्ट अँड केमिकल्सचा नवा प्रचंड उपक्रम सरकारी व जपानी फर्मच्या भागदारीत रासायनिक खताचा कारखाना

बेळगांवचे उद्योगपति, श्री. रावसाहेब गोगटे हे महाराष्ट्र राज्य सरकारच्या भागीदारीत अमोनिअम क्लोराइड सतें व सोडा अॅश ह्यांच्या उत्पादनासाठी एक मोठी कंपनी काढीत आहेत. ही योजना सुमारे ८.५ कोटी रुपयांची आहे, आणि तिच्यांत एका आंतरराष्ट्रीय कीर्तीच्या जपानी फर्मचे कॉलॅबोरेशन मिळविण्याचा चालकांचा प्रयत्न यशस्वी होत आहे. ही जपानी फर्म उत्पादनाच्या तांत्रिक भागाचीच केवळ जबाबदारी उचलणार असून श्री. गोगटे ह्यांच्या कंपनीत ती भांडवल गुंतविणार आहे आणि यंत्रसामग्रीहि पुरविणार आहे. कारखान्याच्या जागेची महाराष्ट्रांत निवड करण्यासाठी जपानी फर्मचे तीन प्रतिनिधि भारतांत नुकतेच येऊन गेले. कंपनीच्या उत्पादनाचा उठाव होण्यास कांहींच अडचण पडणार नाही; उलट, त्यामुळे आयातीची आवश्यकता कमी होऊन परदेशी हुंडणावळीची बचत होईल. कंपनीच्या भांडवल उभारणीची योजना अद्याप पक्की झालेली नाही. तथापि, ३ ते ४ कोटी रुपयांचे शेअर-भांडवल उभारले जाईल, त्यापैकी २६% राज्य सरकार देईल, २४% जपानी फर्म देईल आणि बाकीचे भांडवल संचालक, त्यांचे मित्र, आर्थिक संस्था आणि सामान्य जनता ह्यांच्याकडून मिळविले जाईल. १९६६ च्या पहिल्या सहामाहीत शेअर भांडवलाच्या विक्रीची घोषणा होईल अशी अपेक्षा आहे.

कच्छच्या सरहद्दीवरील रस्त्यांसाठी ३० कोटी रुपये

कच्छच्या सरहद्दीवर पांचण्यासाठी चांगले रस्ते बांधण्याचे मध्यवर्ती सरकारने ठरविले आहे. ह्या कामासाठी ३० कोटी रुपये मंजूर करण्यांत आले आहेत. रस्ते बांधण्याच्या कामास ताबडतोब प्रारंभ करण्यांत येणार असून ते शक्य तितक्या लवकर पूर्ण करण्यांत येणार आहेत. अलीकडे पाकिस्तानने कच्छवर आक्रमण केले असता भारताच्या संरक्षक फौजांना तेथे जाणे कठीण गेले. लष्कराला लागणारे साहित्य, अन्न, पाणी ह्या सर्वच वस्तु चांगल्या रस्त्यांच्या अभावी योग्य वेळीं त्वरेने पांचविणे सध्यांच्या बाहंतुकीच्या परिस्थितीत एक दिव्यच आहे. उलट, पाकिस्तानच्या आक्रमक फौजेला मात्र पूर्वीच तयार असलेल्या रस्त्यांचा फायदा घेतां आला. ही परिस्थिति धोक्याची असल्याने कच्छच्या रणांतील महत्त्वाची केंद्रे उत्तम प्रकारच्या रस्त्यांनी जोडण्याचा निर्णय घेण्यांत आला आहे. गुजरात राज्याचे सार्वजनिक बांधकाम खाते हे काम करणार आहे.

धनिक, सौंदर्यवती पण एकाकी

सीलोनमध्ये जन्म पावलेली आणि चित्रकारांना मॉडेल म्हणून उपयोगी पडणारी लावण्यवती निना डायर ही पॅरीसमध्ये वयाच्या ३५ व्या वर्षी निधन पावली. अलीकडे तिला मानसिक अस्वास्थ्याचे झटके येत असत. तिच्या एका मैत्रिणीने ती हृदय-विकाराने मरण पावली असे सांगितले असले तरी पॅरिसच्या पोलिसांच्या मताने झोपेच्या गोळ्यांच्या अतिरिक्त सेवनाने तिचा अंत झाला. ह्या सौंदर्यवतीने दोन लग्ने केली होती. तिचा पहिला पति म्हणजे युरोपमधील पोलाद कारखान्यांचा व शस्त्रांच्या कारखान्यांचा मालक बॅरन फॉन थायसेन; त्याच्याशी काहीमोड घेतल्यावर तिने सध्यांच्या आगाखानच्या चुलत्याशी विवाह केला होता. पण तोहि अयशस्वी झाला. मृत्युसमयी ती पॅरिसच्या बाहेरील एका विलासी प्रासादांत राहात होती. सोबतीसाठी तिने दोन काळे चित्ते, ११ कुत्रे व ३ पोपट बाळगले होते.

दि सारस्वत को. बँक लि.

मजबुती आणि तरतेपणा राखून किफायतशीर व्यवहार नेहमीच्या आणि आवश्यक त्या तरतुदी केल्यानंतर दि सारस्वत कोऑपरेटिव्ह बँक लि. ला ३० जून अखेर संपलेल्या वर्षी १,८९, ३०२ रु. नफा झाला. (अजून ऑडिट पुरे व्हावयाचे आहे.) गेल्या वर्षीचा नफा १,६९,७६३ रु. होता.

जून, १९६५ मध्ये बँकेचे अधिकृत भांडवल १० लक्ष रु. चे २५ लक्ष रु. करण्यांत आले. वसूल भांडवल १०-२२ लक्ष रु. असून रिझर्व्हज् त्यापेक्षा जास्त, म्हणजे १५.५६ लक्ष रु. चे आहेत.

ठेवीत ७% वाढ हाऊन एकूण ठेवी ४१४.७४ लक्ष रु. च्या ४४३.६२ लक्ष रु. वर गेल्या. बँकेने ११४.१५ लक्ष रु. ची, म्हणजे ठेवीच्या ३३% कर्जे दिलेली आहेत. बँकेची तरती जिंदगी (लिक्विड असेट्स) ३१४.८३ लक्ष रु. ची, म्हणजे एकूण ठेवीच्या ७१% आहे. बँकेचे खेळते भांडवल ४५०.१६ लक्ष रु. चे ४८०.१५ लक्ष रु. वर गेले आहे.

गतवर्षीप्रमाणेच करमाफ ७% डिव्हिडंड देण्याची मॅनेजिंग कमिटीने शिफारस केली आहे.

पाव बनविण्याचे सार्वजनिक मालकीचे भटारखाने

मध्यवर्ती सरकारने पाव भाजण्याचे ६ अद्यावत् भटारखाने काढण्याचे ठरविले आहे. त्यांच्या उभारणीसाठी १-३२ कोटी रुपये खर्च येणार आहे. भटारखान्यांतील सर्व यंत्रसामग्री स्वयंचलित असेल. त्यांच्या उभारणीसाठी लागणाऱ्या खर्चापैकी २७ लाख रुपये परदेशी चलनाच्या रूपांत लागणार असून त्याची तरतूद ऑस्ट्रेलियाने कोलंबो मदत योजनेप्रमाणे देणगी म्हणून केली आहे. रुपयांत येणारा खर्च भारत सरकार करणार आहे. दिल्ली, महाराष्ट्र, मद्रास, पश्चिम बंगाल, गुजरात आणि केरळ ह्या राज्यांतून हे पावाचे कारखाने काढण्यांत येणार आहेत. भारताच्या ज्या भागांत तांदुळाचे साणे विशेष आहे त्या भागांतून गव्हाचे पदार्थ लोकप्रिय करण्याचा हेतु ह्या योजनेमागे आहे. पावाचा दर्जा उत्तम राखून त्यांत अन्नसत्त्वे व मुईमुगांतील प्रथिने ह्यांचे मिश्रण करण्यांत येणार आहे. ४०० ग्रॅमच्या पावाला ४० ते ५० पैसे अशी किंमत ठेवण्यांत येईल. लोकांच्या आहारांत गहू अगर त्याचे पदार्थ अधिक प्रमाणांत आल्यास तांदुळाच्या मागणीला थोडाबहुत आळा बसेल अशी अपेक्षा आहे. जगातील फार मोठी लोकसंख्या तांदुळ अधिक साणारी आहे. गरजेच्या मानाने तांदुळाचे उत्पादन कमी आहे. भारतांतहि अशीच स्थिति आहे. सर्व पाव कारखान्यांना मिळून दरसाल सुमारे २५ हजार टन गहू पुरवावा लागेल. अन्नधान्याच्या टंचाईच्या दिवसांत लोकांनी आपल्या आहाराच्या संवयी बदलव्या असे सांगण्यांत येते. परंतु, मूळचा आहार बदलून त्यापेवजी दुसरा आहार घेण्याची सोय असली तरच आहार बदलण्याचा प्रयत्न करणे शक्यतेच्या कोटीत येते. शहरांतून पाव हा आतां समाजाच्या सर्व थरांपर्यंत पोचलेला आहे. ग्रामीण भागांत मात्र चांगला पाव मिळण्याची व्यवस्था अजूनहि नीटशी नाही. ती तशी झाल्यास तेथेहि पाव आपले स्थान निर्माण करील ह्यांत शंका नाही. पाव करण्याच्या कारखान्याबरोबरच ह्या धंद्याशी संलग्न असे इतर धंदे निवृत्त लागतील असे समजण्यास हरकत नाही.

रुपयाच्या नोटेचें आत्मचरित्र

माझा जन्म नाशिक येथें डिसेंबर, १९१७ मध्ये झाला. माझा पूर्वज मोठा, वाठोळा, चांदीचा रुपया होता; पण त्या नाण्यांत दोन दोष होते. त्यासाठी सरकारला सर्व फार यावयाचा आणि लोकांच्या विश्वांत जाऊन तेथेंच मुळाम ठोक्याची त्याला सोड होती. ठ्वकर हिंदण्याफिरण्याचा त्याच्यांत उत्साहच नव्हता. अर्थशास्त्रज्ञांच्या मार्गेत सांगायचे, म्हणजे त्याला गतिमानताच नव्हती. चालू शतकाच्या प्रारंभीच्या ऐष आरमाच्या काळांत हें संपून गेलें असतें. पण आतां महायुद्ध सुरू होतें. चांदी आणि सोने ह्यांना मर्यादित मागणी होती आणि माझ्या पूर्वजाला परिस्थितीपुढें नमतें घ्यावें लागलें. त्यामुळे मला संधि मिळाली. चांदीच्या रुपयाच्या नाण्याप्रमाणें, माझा सांठा करण्याची कुणालाच इच्छा होत नाही; आणि जास्त महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे, मला वित्तविविण्यास कुणाचीच तयारी नसते.

माझ्या बालपणीं मी सूप लोकप्रिय झालों; मी तीन वर्षांचा होण्याच्या आधींच देशांतील सर्व ठिकाणचे आणि पातळीचे लोक मला ओळखू लागले. १९२० च्या सुमारास सेव्हत्या नोटांची संख्या १३३ कोटींच्या वर गेली. साहजिकच, त्यांतूनच हेवेदावे सुरू झाले आणि मला माझ्या उच्च स्थानावरून पाहून टाकण्याचे प्रयत्न करण्यांत येऊं लागले. अर्दीच रुपयाची नोट म्हणजे माझा सर्वांत मोठा प्रतिस्पर्धी. आज जरी कुणाला ह्या प्राण्याची आठवणहि नसली, तरी त्यानें प्रथम दर्शनांचि गढवढ उडवून दिली होती. दशमान पद्धतीशीं त्याचें कांहीं नातें असतें, अशी शंकाहि कित्येकांनीं व्यक्त केली. वास्तविक, त्यावेळेला दशमानपद्धतीचें कुणाला स्वप्नहि पडलेलें नव्हतें. ही नोट आकारानें माझ्यापेक्षा मोठी असूनहि तिचा टिकाव लागू शकला नाही आणि तिला पळ काढावा लागला. त्यामुळे आतां माझ्या प्रगतीला मोकळें क्षेत्र मिळालें. तरीसुद्धा, माझी चलती अल्पकालीन ठरली. मी चार वर्षांची होतें न होतें तोंच मला वनवासांत धाडण्यांत आलें, परंतु पात्रतेचा अखेर विजय झाल्याविना रहात नाही; हिल्टन यंग कमिशनने १९२६ सालीं माझी पुनः मानानें प्रतिष्ठापना केली. माझें त्यावेळीं वय ९ वर्षांचें होतें. तथापि सरकारला त्याची अंमलबजावणी करायला सूपच अवधि लागला. पण माझें पदार्पण मात्र मोठ्या थाटामाटांत, ऑर्डिनन्स जाहीर करून, १९४० मध्ये झालें. सुमारे २५ वर्षांच्या असंख्य सेवेनंतर मी म्हणूं शकतें कीं, भारतांतील चलनी नोटांत मीच सर्वांत जास्त लोकप्रिय आहे. माझ्यापेक्षा किमतीने मारी नोटा नाहीत असें नाही. पण त्यांचें चारित्र्य माझ्याइतकें निष्कलंक नाही. हजार रुपयाच्या नोटेला तर घळे मारून घालवून लावावे लागले; कारण ती राष्ट्रीय आर्थिक संसाराचा सेवकसंडोबा करू लागली. ती आतां पुनः परत येऊन येर करू लागलेली आहे. माझ्या बाबतींत दोषाह कांहींच नाही. शंभर रुपयाची नोटसुद्धां मधून मधून वाममार्ग पत्करते. ह्या बऱ्या नोटा, जुन्या रुपयाच्या नाण्यांप्रमाणें बरवशाच नव्हे; तिजोरीवशा असतात. माझें तसें नाही. देशांतील सर्व पातळीच्या लोकांना मी हवी असतें; ते माझ्याकडून सेवा करून घेतात.

माझा कायदेशीर दर्जाहि वैशिष्ट्यपूर्ण आहे. भारत सरकारनें काढलेली नोट माझ्यासेरीज दुसरी नाही; सरकारी नाण्याचा मला दर्जा आहे. वार्काच्या सर्व नोटा रिझर्व्ह बँक काढीत असते. माझ्या जन्माच्या सर्टिफिकेटावर वेगवेगळ्या फिर्नेन्स सेक्रेटरीची

सही असते. हे सेक्रेटरी आज असतात तर उद्यां नसतात (गेल्या १५ वर्षांत असे ८ सेक्रेटरी झाले) पण मी मात्र अबाधित आहे.

येथील बहुतेकांना माझा एकच पोषास माहित आहे. परंतु कधीं कधीं मला लालमढक पेहराव चढविला जातो. इराणच्या आसताजकळील प्रदेशांतच मला तो घालतां येतो; भारतांत नाही. ह्या पोषासांत मी जास्त शोभून दिसतें. आणि भारतांत तो वापरण्यास मला आवडेलहि पण ह्या वाचतींत मी स्वतंत्र नाही.

मी जनतेची इतकी सेवा बजावली असूनहि लोक मला योग्य त्या सौजन्यानें वागवीत नाहीत असें म्हणणें माग आहे. पैशांच्या छोट्या पाकिटांतहि मी सहज मावूं शकतें, पण लोक माझ्या लहान लहान पड्या घालतात. त्यामुळे ह्या छळाच्या सुणा माझ्या अंगावर कायम राहतात; परिणामी, माझें आयुष्य कमी झाल्याविना राहात नाही. पांच रुपयांच्या आणि १० रुपयांच्या नोटेपेक्षा मात्र मी अधिक नशीबवान आहे. त्यांच्यावर रबर स्टॅम्प मारले जातात. कांहीं प्रचाराचीं वाक्येहि लिहिलीं जातात. ह्यामुळे त्यांचा चेहरा विद्रूप होतो, पण त्यातरी काय करणार? सुदैवानें, माझी चण बारीक आहे. त्यामुळे अशी विद्रूपता माझ्या नशिबी येत नाही. पण आज मला काळजी वाटते ती माझ्या अवमूल्यनाची, माझ्या जात चाललेल्या प्रतिष्ठेची. लोकांच्याकरितां मी पूर्वीइतकें करूं शकत नाही, पण हा प्रश्न सोडविणें माझ्या आवाक्याबाहेरचें आहे.

मी कोण आहे, हें १४ वेगवेगळ्या माषांतून सांगूं शकतें.

पाण्याच्या टंचाईचा परिणाम—पूरी जिल्ह्यांत पिण्याच्या पाण्याची अतिशय टंचाई उत्पन्न झाल्यामुळे कांहींशी चमत्कारिक परिस्थिति उद्भवली आहे. आसपासच्या जंगलांतील हर्चीना तहान लागल्यामुळे ते सेढ्यांतील तळ्यावर पाणी, पिण्यासाठी येतात. हर्चीचे कळपच वृषा भागविण्यासाठी येत असल्यामुळे सेढ्यांतील लोक तळ्यावरून पाणी नेण्यास धावतात. परिणामी हर्ची आणि माणूस ह्यांच्यांतील स्पष्ट माणसालाच पाण्याविना राहण्याची पाळी आली आहे.

तेलावावतची स्वयंपूर्णता—पेट्रोल आणि रसायनें सात्याचे मंत्री श्री. हुमायून कवीर ह्यांनी कळकळा येथें बोलतांना असे सांगितलें कीं, इंडियन ऑईल कंपनीच्या कामाची व्याप्ती झपाट्यानें वाढत असून कंपनी लवकरच देशांतील सर्वांत मोठी तेल उत्पादन करणारी संघटना होईल. येत्या पांच वर्षांच्या अवधीत भारत तेलाच्या बाबतींत स्वयंपूर्ण होईल. ह्या काळांत तेलाचा सप वरच वाढला तरी चितेचें कारण नाही.

धान्यवाहतुकीच्या सर्वांत वाढ—भारत अमेरिकेकडून अन्नाची व इतर जड मालाची मोठ्या प्रमाणावर आयात करीत आहे. भारताला मालाची वाहतूक करण्यासाठी बोट कंपन्यांना दरसाल १०० कोटी रुपयांचें परदेशीय चलन द्यावें लागतें. आतां पर्यंत ही रक्कम रुपयांत दिली जात होती. परंतु आतां वाहतूक करणाऱ्या अमेरिकन बोटीचें माडें डॉलर्समध्ये दिलें पाहिजे असा आग्रह घरण्यांत येत आहे. त्यामुळे वाहतुकीच्या सर्वांत आणखी २० कोटी रुपयांच्या परदेशीय चलनाची वाढ होईल.

रस्त्यावरील वाहतुकीचें राष्ट्रीयीकरण—उत्तर प्रदेश सरकारनें येत्या ५ वर्षांत आणखी ४,००० मैल मार्गावरील वाहतुकीचें राष्ट्रीयीकरण करण्याचें ठरविलें आहे. ही योजना १९७१ मध्ये पूर्ण होईल आणि तसें झाल्यावर उत्तर प्रदेशा-मधील रस्ता वाहतुकीपैकी १४,००० मैलाच्या मार्गावरील वाहतुकीचें राष्ट्रीयीकरण होईल. राष्ट्रीयीकरणाची योजना टप्प्याटप्प्यानें अमलांत आणण्यांत येत आहे.

विमान वाहतुकीमधील क्रांति

जेट विमानांमुळे विमानतळांचे बदलते महत्त्व

कोंकणांतून घाटावर येण्याच्या मार्गातील बोरघाटाच्या तळाशी सोपोली हे गांव आहे. पूर्वी बैलगाड्यांतून वाहतूक होई, तेव्हा त्या गांवाला महत्त्व होतं. पुढे मुंबई ते सोपोली आणि सदाळा ते पुणे रेल्वेचे रूळ टाकले गेले, आणि काळांतराने बोगदे सणून पळसदरीपासून सदाळ्यापर्यंतचा राहिलेला मार्गही रूळांनी जोडला गेला. त्यामुळे सोपोली बाजूला पडून त्याचे महत्त्व नष्ट झाले. नंतर मोटारी, बसेस व ट्रक्स ह्यांची वाहतूक वाढल्यावर सोपोलीचे नशीब पुनः उदयाला आले; बस वाहतुकीचे ते जंक्शन बनले. तेथील हॉटेलांतील गर्दी मोठ्या शहरांतील गर्दीशी स्पर्धा करू लागली आहे.

सदर्न रेल्वेवर पुण्यापासून १११ किलोमीटर अंतरावर वाठार स्टेशन आहे, त्याची अशीच कहाणी आहे. परंतु ती शोकांतिका आहे. मोटारीचे युग सुरू होण्यापूर्वी पांचगणी-महाबळेश्वरला जाण्यासाठी वाठार स्टेशनवर उतरावे लागे आणि तेथून पुढे तांग्याने प्रवास करावा लागे. त्यामुळे वाठारला विशेष महत्त्व होतं. स्टेशनवर मांसाहारी लोकांच्यासाठी खाण्यापिण्याची उत्कृष्ट व्यवस्था केलेली होती आणि मेल गाड्याहि तेथे थांबत असत. रेल्वेच्या टाइम टेबलांत अजूनहि वाठारच्या पुढे कंसात 'पांचगणी आणि महाबळेश्वरसाठी' असे छापलेले असते. पुणे स्टेशनावरील नुकत्याच पुनः रंगविलेल्या फलकावर "या ठिकाणी सदर्न रेल्वेवरून वाठार... बेंगळूर स्टेशनावर जाण्यासाठी गाड्या बदलतात," असे वाक्य आढळते. हे अवशेष वाठारचे पूर्वीचे महत्त्व दर्शवितात; वास्तविक त्या स्टेशनावर उतरून पांचगणी-महाबळेश्वरला जाणारे प्रवासी आता फारच थोडे.

गेल्या कांहीं वर्षांत जेट विमानांच्या वाढत्या महत्त्वामुळे, वैमानिक वाहतुकीतहि असाच फरक घडून येत आहे. कांहीं वर्षांपूर्वी जेवढे अंतर जावयास बारा तास लागत त्याला आता सहा तास पुरतात आणि कांहीं वर्षांनी तीन तासांतहि तेवढे अंतर जाता येईल. जगातील प्रत्येक प्रमुख शहर आता विमान वाहतुकीने इतर प्रमुख शहरांशी जोडलेले आहे. दाट वस्तीची श्रीमंत शहरेच एकमेकांशी विमान वाहतुकीने जोडली जातात. कारण विमानांना उतारू हवेत त्याचप्रमाणे त्या उतारूना विमानांचे भाडे परवडले पाहिजे. आतांच्या जेट विमानांना १०,००० फुटांच्या पट्ट्या विमानतळावर उतरण्यासाठी किंवा तेथून उड्डाण करण्यासाठी लागतात; वाहतूक जास्त असेल तर एक पट्टी पुरत नाही. एकेका पट्टीलाच दीड-दोन कोटी रुपये खर्च येतो. जागा, इमारती, इत्यादींचा खर्च वेगळाच. ह्यामुळे विमान वाहतुकीची खऱ्या अर्थाने जंक्शन म्हणता येईल, अशा जागा संबंध जगांत फारच थोड्या आहेत. न्यूयॉर्क, शिक्गो, लॉस-एंजल्स, सॅन फ्रॅन्सिस्को ही अमेरिकेतील, व्हॅनकुव्हर आणि मॉंट्रिअल ही कॅनडातील, लंडन आणि युरोपातील पॅरिस, अॅम्स्टर्डॅम आणि रोम, बैरूट, कैरो, बँकॉक, हाँगकॉंग, सिडने, होनोलुलू आणि टोकियो ही विमान वाहतुकीची प्रमुख केंद्रे आहेत.

न्यूयॉर्क आणि लंडन ही त्यांतहि विशेष वाहतुकीची केंद्रे आहेत; उत्तर अंटॅक्टिक महासागराच्या पश्चिमेकडील व पूर्वेकडील व्यापार-उद्योगाची प्रमुख शहरे आहेत. बहुतेक सर्व प्रमुख देशांची विमाने ह्या शहरांची वाहतूक केल्याखेरीज राहात नाहीत. उत्तर अंटॅक्टिक महासागरांत विमानतळांना सोडल्या

अशा जागाच नाहीत; ४,५०० मैल पाणीच पाणी आहे; फारच थोडी, छोटी छोटी, तुरळक वस्तीची बेटे मध्ये थोडीशी आहेत. हा दूरचा प्रवास कराव्या लागणाऱ्या विमानांना आवश्यक तसे विमानतळ दोन्ही बाजूंवर निर्माण होणे जरूरच होतं. नवी नवी विमाने बनविणारांना हा उत्तर अंटॅक्टिकचा विमान मार्गच दृष्टीसमोर ठेवावा लागतो; तेथेच त्यांचा विशेष वापर होणार.

पूर्वीच्या विमानतळांची योजना शहरांच्या महत्त्वाप्रमाणे विमानांच्या शक्तीच्या मर्यादेनेहि ठरली जाई. उदाहरणार्थ पिन्स्टन इंजिनांच्या विमानांना पेट्रोल भरून घेण्यासाठी सोय व्हावी, ह्या दृष्टीने बँकॉकचे महत्त्व वाढले. पूर्व-पश्चिम वाहतुकीसाठी रंगून हे कलकत्त्याच्या फार जवळ होतं, तर पुढचा, हाँगकॉंगचा विमानतळ, फार दूर होता. जेट विमाने आल्यावरहि बँकॉकचे महत्त्व टिकून राहिले आहे, तशी सर्वांची स्थिति नाही. पिन्स्टन इंजिनांच्या काळांत आयर्लंडमधील शॅनॉन आणि न्यूफॉंडलंडमधील गॅंडर हे विमानतळ अतिशय महत्त्वाचे होतं. तेथे पेट्रोल भरून घेऊन विमाने अंटॅक्टिक महासागरावरून उड्डाण करण्यास निघत. आता जेट विमाने एकदा भरलेल्या पेट्रोलवर ४,००० ते ५,००० मैल जाऊ लागली आहेत. त्यामुळे लंडन, पॅरिस, अॅम्स्टर्डॅम, ब्रुसेल्स, इत्यादि पूर्वेकडील विमानतळावरून निघून अंटॅक्टिक ओलांडणारी ही विमाने शॅनॉन आणि गॅंडर ह्यावरून भुरं करून निघून जातात. अडचणीच्या वेळी किंवा प्रतिकूल हवेच्या वेळी उतरण्यास छोटे विमानतळ अजूनहि उपयोगी पडतात, पण त्यांचे पूर्वीचे महत्त्व उरलेले नाही. खुद्द लंडनला सुद्धा न उतरता विमाने पुढे जाऊ लागली आहेत, मग बाकीच्यांची काय कथा ? लंडन किंवा युरोपातील विमानतळावरून निघून हिंडुस्थान, ऑस्ट्रेलियाकडे जाणारी कित्येक विमाने रोम, अॅथेन्स, येथे न थांबता पहिला मुकाम इस्तंबुल, बैरूट किंवा कैरो येथे करू लागली आहेत.

युरोप आणि अतिपूर्वेकडील देश, त्याचप्रमाणे युरोप आणि पश्चिमेकडील उत्तर अमेरिका हातील दळणवळणांत उत्तर ध्रुवाकडील मार्गाने वाहतूक सुरू झाल्यापासून क्रांति घडून आली आहे. त्यामुळे अर्ध्या दिवसाची बचत होऊ लागली आहे. त्यामुळे अँकरेज हे जंक्शन उदयास आले आहे; कांहीं वर्षांपूर्वीपर्यंत त्यांचे नावाहि कोणास ठाऊक नव्हते. त्या कारणाने, पूर्वीच्या रस्त्यावरील कांहीं केंद्रांचा धंदा क्रमी झाला आहे.

कमी अंतरांची विमानवाहतूकहि वाढत असल्यामुळे, लंडन-सारख्या विमानतळावर तर ५३ विमान कंपन्यांची विमाने उतारू घेण्यासाठी किंवा उतरवण्यासाठी ये जा करित असतात. लंडनहून जगातील १७६ शहरांकडे सरळ विमानाने जाता येते. पाकिस्तानांत हेलिकॉप्टर्सने कित्येक शहरे जोडली गेली आहेत. आफ्रिका, दक्षिण अमेरिका, येथे तर विमान वाहतुकीस खूपच वाव आहे. जेट विमानांमुळे विमान वाहतुकीला नवेनवे मार्ग सुले होत आहेत. समुद्र, वाळवंट, पर्वत, ह्यामुळे हजारों वर्षे वाहतुकीला अडथळा आलेला होता; तो ओलांडायला आता कांहीं तास, कांहीं मिनिटेहि पुरतात ! दक्षिण ध्रुवाकडील प्रदेशाशी संबंध निर्माण होण्याची शक्यता आता निर्माण झाली आहे. केप-टाऊन (दक्षिण आफ्रिका) आणि स्मॉल्ट्स्वर्च (न्यूझीलंड) ह्यांच्या दरम्यान चांचणीची ७,००० मैलांची विमान वाहतूक नुकतीच करण्यांत आली आहे. त्यांतून ऑस्ट्रेलिया, दक्षिण आफ्रिका आणि दक्षिण अमेरिका येथे नवे विमानतळ निर्माण होण्याचा रंग दिसत आहे.

जपानी तज्जांची भातशेती—स्वोपोली येथे दहा एकरांच्या शेतांत जपानी शेतीचे तज्जा भातशेतीच्या जपानी पद्धतीचा प्रयोग करित आहेत. त्यांनी आपल्यावगेवर भातशेतीला उपयुक्त पद्धतीने अनेक छोटी अवजारे आणली आहेत. जपानी तज्जा आपल्या कुटुंबांमह आले असून ते ३ वर्षेपर्यंत जपानी भातशेती करून द्यावविणार आहेत. जपानी अवजारे भारतांत तयार करून घेण्याबाबतही आहेत. ह्या शेतांत ते भाताची ट्रेन पिके देणार आहेत.

केरोसिनची आयात—इंडियन ऑईल कॉर्पोरेशन चालू महिन्यांत रशियाकडून १ लाख, १५ हजार टन केरोसिन आणि १ लाख टन डिझेल तेलाची आयात करणार आहे. हा पुरवठा देशाच्या निरनिराळ्या वंदरांतून विभागून देण्यांत येईल. त्याशिवाय मुंबई येथील परदेशी तेलशुद्धीचे कारखानेही तेलाचा पुरवठा करणार आहेत. अलीकडे काही भागांतून केरोसिन व डिझेल तेलाच्या टंचाईच्या बातम्या आल्या होत्या. त्यामुळे सर्वत्र केरोसिन व डिझेल तेलाच्या तुटवड्याची भीति वाटू लागली होती.

हिंदी दालनाचे यश—न्यूयॉर्कमध्ये भरविण्यांत आलेल्या जागतिक प्रदर्शनातील हिंदी दालन चांगले यशस्वी झाले आहे. दर आठवड्याला सुमारे नव्वद हजार प्रेक्षक दालनाला भेट देतात आणि तेथील हिंदी वस्तूंची प्रशंसा करतात. दालनाची मांडणी अशा रितीने करण्यांत आली आहे की, त्यावरून भारताच्या औद्योगिक, सामाजिक व सांस्कृतिक प्रगतीची वधणाऱ्याला कल्पना यावी. भारताच्या प्रगतीविषयी माहिती देणारे लेखही अमेरिकन वृत्तपत्रांत येत असतात.

ताजमहालभोंवती वृक्षराजी—ताजमहाल व आग्रा येथील किल्ला ह्यांच्या परिसरांत वृक्षराजी लावून ही दोन्ही ठिकाणे अधिक आकर्षक करण्याची योजना मध्यवर्ती सरकारने आंमली आहे. ही योजना पूर्ण होण्यास ७ वर्षांचा अवधि लागेल आणि तीमाठी ३ कोटी रुपये खर्च येईल. ताजमहालाजवळ छोटा वंधारा घालून एक कृत्रिम तळ तयार करण्यांत येणार आहे. ह्या तळ्यांत ताजमहालचे मनोहारी प्रतिबिंब पडेल अशा वेताने आंमली करण्यांत येईल.

गजस्थानातील डॉक्टरांचा करारभंग—गजस्थानमधील कॉलेजांत शिकून डॉक्टर्म म्हणून बाहेर पडलेल्यांच्या विरुद्ध कायदेशीर इलाज करण्याचा विचार राज्य सरकार करित आहे. वैद्यकीय कॉलेजांत प्रवेश देण्यापूर्वी प्रत्येक विद्यार्थ्याकडून करार लिहून घेण्यांत आलेला आहे. शिक्षण संपल्यावर निदान तीन वर्षे तरी राज्य सरकारची नोकरी करण्याची अट करारांत आहे. परंतु बऱ्याच नव्या डॉक्टर्मनी ही अट पाळलेली नाही. सरकारचे आरोग्यखाते ह्याबाबत कायदेमंडळाचा सहा वेत आहे.

राज्यकारभारांत हिंदी—उत्तरप्रदेश, गजस्थान, बिहार आणि मध्यप्रदेश ह्या हिंदीभाषिक राज्यांच्या सरकारांनी राज्यकारभारांत हिंदीचा वापर करण्याच्या कामी एकमेकाशी विचारविनिमय चालू केला आहे. सर्वत्र राज्यांना कायद्याची पगिभाषा ठरविण्याच्या कामी अडचणी येत आहेत. राज्यकारभारांत शक्यतेने संपल्या हिंदी भाषेचा उपयोग करण्याबाबत मात्र सर्वांचे एकमत झाले आहे. परस्परांतील पत्रव्यवहारासाठीही हिंदीचाच वापर करण्याचे ठरविण्यांत येणार आहे.

ठाकरसी फॅब्रिक्स

-कॅशनसाठी सर्वोत्तम परसती; सॅन्फोराइज्ड कापड

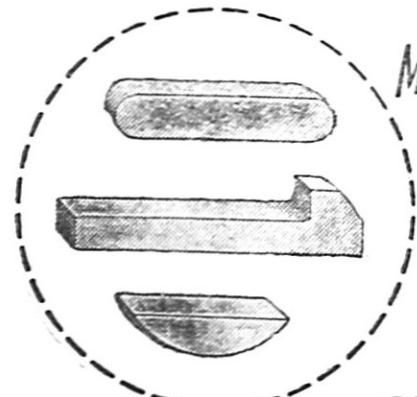
SANFORIZED

रंगदार, रम्य, कमालीचे मोहक भारी पोत नी टिकाऊ दर्जा हेच त्याचे गमक
ठाकरसी ग्रुप ऑफ मिल्स • श्री. बाबूराव विजय अन्ड कंपनी प्रा. लि.
• श्री. विजय वेंकटरावणिक व. लि. • श्री. विजय वेंकटरावणिक अन्ड कंपनी प्रा. लि.

BUT FOR APPLICATION TO MACHINES

Make doubly sure
by fitting

MANUFACTURERS OF
MACHINE SPARE PARTS & TOOLS

GADRE BANDHU
MADHAVNAGAR (S.R.)
INDIA

निर्वासितांची वसाहत—पूर्व पाकिस्तानांतून आलेल्या निर्वासितांची वसाहत स्थापण्याची एक योजना आंध्र सरकारने मध्यवर्ती सरकारकडे विचारासाठी पाठविली आहे. निर्वासितांना कापडाच्या विणकामांत गुंतविण्याची ही योजना आहे. वसाहतीसाठी ५०० एकर जमीन लागेल. राहण्याची सोय करण्यासाठी २० गाळे असणाऱ्या ५० इमारती बांधण्यांत यावयाच्या आहेत. वसाहतीत १,००० कुटुंबांची सोय करण्यांत येईल.

परदेशीय चलनावर धाड—भारत सरकारच्या अर्थ-खात्याच्या अंमलबजावणी अधिकाऱ्यांनी मद्रास राज्यातील तिरुनेलवेली जिल्ह्यांत एका व्यापाऱ्याच्या धंद्याच्या जागी अचानक छापा घालून ५० हजार रुपये किमतीचे परदेशीय चलन व ५० हजार रुपयांच्या नोटा जप्त केल्या. परदेशी चलनांत ब्रिटिश पोंडांच्या नोटा आणि कॅनडाच्या व अमेरिकेच्या डॉलर्सच्याहि नोटा हांत्या. व्यापाऱ्याचे धंद्याचे ठिकाण एका खड्यांत होतें.

मिशनरींचीं इस्पितळे ताब्यांत घेतलीं—ब्रह्मदेशाच्या सरकारने देशातील सर्व इस्पितळांचें राष्ट्रीयीकरण केले आहे. ब्रह्मदेशांत परदेशी ख्रिस्ती धर्म प्रसारकांनीं चालविलेलीं ३ मोठीं इस्पितळे असून एक रामकृष्ण मिशनने चालविलेले आहे. हीं सर्व इस्पितळे आतां नव्या चालकांच्याकडून चालविलीं जातील. रोग्यांकडून पैसे घेणारा इस्पितळांतील विभाग ह्यापुढें बंद करण्यांत येणार आहे.

कोंबड्यांच्या खाण्यासाठी मक्याची आयात—कोंबड्यांना खाऊं घालण्यासाठी २ हजार टन मका आयात करण्याचा करार भारत आणि जागतिक अन्न कार्यक्रम संघटना ह्यांच्या दरम्यान करण्यांत आला आहे. आयात केलेल्या मक्याचे मुईमुगाची पेंड, अन्नधान्याचीं फोलकडे, इत्यादींशीं मिश्रण करण्यांत येऊन तें पंजाब, उत्तरप्रदेश, ओरिसा, मद्रास महाराष्ट्र इत्यादि राज्यांना वांटण्यांत येणार आहे. ह्या राज्यांतील मक्याचे पीक खराब हवेमुळे फारसें हातीं लागलेले नाही.

अश्लील जाहिरातीबद्दल खटला—बंगलोरमधील एका चित्रगृहाच्या मालकाविरुद्ध शहराच्या पोलिसांनीं अश्लील जाहिरात लावण्याबद्दल खटला भरला आहे. तरुणांचीं मनं भटकविण्यास कारणीभूत होतील अशा प्रकारच्या जाहिराती नष्ट करण्याचा कायदेशीर अधिकार पोलिसांना आहे. ह्या जाहिरातीं-विरुद्ध बंगलोरचे मेयर, विद्यार्थ्यांचे पालक आणि स्त्रियांच्या कॉलेजमधील काहीं विद्यार्थिनी ह्यांनीं तक्रार केली होती. बंगलोर-मध्यं हा कायदा वापरण्याचा पहिलाच प्रसंग आहे.

रेल्वे मार्गाचे विद्युतीकरण—उत्तर रेल्वे मार्गावरील मोगल-सराई ते कानपूर ह्या रेल्वेमार्गाचे विद्युतीकरण १९६६ च्या मार्च महिन्यापर्यंत पुरें होईल असा अंदाज आहे. विद्युतीकरण पुरें झाल्यावर ह्या मार्गावरील वाहतुकीची सोय खूपच वाढेल. मोगल-सराई ते अलाहाबाद मार्गाचे विद्युतीकरण पुरें झाले असून त्यावर विजेवर चालणाऱ्या गाड्या धावूहि लागल्या आहेत. हें अंतर १४४ किलोमीटर आहे.

विजेच्या निर्मितीची थंडसामग्री—हरद्वारजवळ राणीपूर येथे उभारण्यांत यावयाच्या वीजनिर्मिती केंद्रासाठी खूप मोठी आणि अद्ययावत पद्धतीची थंडसामग्री बनविण्याचे काम लेनिन-ग्रॅडमधील कारखान्यांत करण्यांत येत आहे. वाफेवर व पाण्यावर चालणाऱ्या टर्बाइन्स तयार करण्यासाठी रशियाकडे मोठ्या प्रमाणावर मागण्या नोंदविण्यांत आल्या आहेत. त्यांचे आराखडे तयार करण्याचे काम रशियन तज्ज्ञांनीं हातीं घेतले आहे.

श्री. वा. काळे ह्यांचे नवे पुस्तक

जया अंगीं मोठेंपण

पृ. सं. ११६ } व्हीनिस प्रकाशन, (मार्मिक प्रस्तायना
१४ छायाचित्रं) पुणे १. (किंमत रु. ३=००

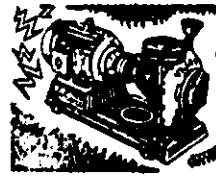
महाराष्ट्र सरकारने
तगाईवर मंजूर केलेले

“विजय” नांगर

वापरा. ४, ६ व ८ बेली

फाळ व सुटे भाग

तसेच विजय सेंट्रिफ्युगल पंप्स

विजय पंपिंग सेट
३०० पी. २. ३. ४.
५०० पी. ३. ४. ५.
६०० पी. ४. ५. ६.
७०० पी. ५. ६. ७.
८०० पी. ६. ७. ८.
९०० पी. ७. ८. ९.
१००० पी. ८. ९. १०.

१" ते ४" बेल्ट

ब्राइव्ह व

डायरेक्टर

कपल्ड, शिवाय

बॉअरिंगचे हँड पंप्स, हँड रहाट इ. इ.

— न्यू विजय इंडस्ट्रीज लि. —

विश्रामबाग - सांगली (महाराष्ट्र)

दि युनायटेड वेस्टर्न बँक लि.

“ चिरमुले निकेतन ”, १४३/१४६ भवानी पेठ

सातारा-शहर

दि. १८-१-६५ पासून ठेवीवरील व्याजाचे दरांत
खालीलप्रमाणे वाढ झालेली आहे.

मुदतीच्या ठेवी

मुदत	द. सा. द. शें.	व्याजाचा दर
१ वर्ष		६=२५
२ वर्षे	”	६=५०
३ वर्षे	”	६=७५
५ वर्षे	”	७=२५
७ वर्षे	”	७=५०
९ वर्षे व जास्त	”	७=६२

सेविंग्ज बँक खाते:—दि. १-२-६५ पासून ४ टक्के

तसेच अल्प मुदतीच्या ठेवी आकर्षक दरांने
स्वीकारल्या जातील.

याबाबत आमच्या फोणत्याहि शाखेत अधिक माहिती
मिळू शकेल.

महाराष्ट्र चेंबर शेतीविकासाकडे लक्ष देणार

महाराष्ट्र चेंबर ऑफ कॉमर्सने ६ ऑगस्ट रोजी महाराष्ट्र शेतकी परिषद बोलाविली आहे. चेंबरचे अध्यक्ष परिषदेचे अध्यक्षस्थान स्वीकारतील. केंद्रीय अन्न व शेतीमंत्री श्री. सुब्रह्मण्यम हे परिषदेचे उद्घाटन करतील. महाराष्ट्राचे अन्न व शेतीमंत्री श्री. पी. के. सावंत हे परिषदेत भाषण करतील. शहरांतून व्यापार आणि कारखानदारी ह्यांवर लक्ष केंद्रित करण्याऐवजी आतां शेतीच्या पद्धतशीर वाढीकडे लक्ष देण्याची वेळ आली आहे, असे चेंबरचे मत आहे. चेंबरच्या १,२०० सभासदांपैकी सुमारे २५० सभासद स्वतः शेतकरी आहेत किंवा त्यांचा धंदा शेतीवर आधारलेला आहे. शेती हाहि एक धंदा असून त्याची व्यापारी दृष्टीने वाढ ह्याली पाहिजे. जमिनीतून नुसते उत्पन्न काढून न धांबतां त्यावरील प्रक्रिया आणि त्यावर आधारित उद्योगधंदे ह्यांकडे लक्ष देणे जरूर आहे. ह्या संबंधातील सद्यस्थिती लक्षांत यावी आणि उपाययोजना सुचवावी, ह्या दृष्टीने परिषदेच्या कार्याची आसणी करण्यांत आली आहे. महाराष्ट्र अॅग्रिकल्चरल कन्व्हेन्शनच्या अॅड हॉक कमिटीचे चेअरमन श्री. एम. एल. आपटे हे आहेत.

लोकरा कापडाच्या निर्यातीत वाढ करणे शक्य

इंडियन वूलन मिल्स फेडरेशनच्या अध्यक्षांनी एक पत्रक काढून भारतांत तयार होणाऱ्या लोकरा कापडाला रशिया आणि अमेरिका ह्या देशांत चांगली बाजारपेठ मिळण्याची शक्यता असल्याचे जाहीर केले आहे. ते म्हणतात की, रशिया व भारत ह्यांच्या दरम्यानचा व्यापार वाढविण्याचे उरल्यामुळे रशियांत लोकराच्या कापडाला चांगला वाव मिळेल. रशियाप्रमाणेच पूर्व युरोपातील देशांतहि बाजारपेठ मिळणे शक्य आहे. रशियन सरकारने लोकरांना नित्योपयोगी वस्तूंचा अधिक प्रमाणांत पुरवठा करण्याचे धोरण स्वीकारले आहे. त्यामुळे लोकराच्या कापडाला रशियांत अधिक मागणी येईल. अलीकडे अमेरिकेतील लोकहि हिंद्या लोकराच्या कापडाविषयी आस्था दाखवू लागले आहेत. अमेरिकेत भारताच्या मालाला बाजारपेठ मिळाली तर लक्षावधि मीटर कापड तेथे खपू शकेल. मात्र तेथील बाजारपेठ मिळविण्यासाठी भारताला जपान व इंग्लंड ह्या देशांशी स्पर्धा करावी लागेल. हे देश अमेरिकेला मोठ्या प्रमाणावर लोकराचे कापड पुरवितात.

वैकुंठभाई मेहता स्मारक ट्रस्ट

विकेंद्रित आर्थिक संघटनेसाठी आणि सहकारी क्षेत्रासाठी प्रशिक्षण देऊन माणसे तयार करणे, त्याचप्रमाणे श्री. मेहता ह्यांचे चरित्र प्रसिद्ध करणे, ह्या उद्देशाने वरील ट्रस्टची स्थापना झाली आहे. सादी कमिशनचे चेअरमन, श्री. देवर, हे ट्रस्टचे अध्यक्ष आहेत. किमान ५ लक्ष रुपये तरी जमविण्याचा संकल्प श्री. देवर ह्यांनी जाहीर केला. प्रा. धनंजयराव गाढगीळ हे ट्रस्टचे उपाध्यक्ष असून श्री. वर्दे हे ट्रस्टीपैकी एक आहेत.

जपानकडून परदेशांना मिळणारी मदत

अविकसित देशांना मदत देणाऱ्या प्रगत देशांत जपानचा क्रम बराच खाली लागतो. मदत देणाऱ्या इतर पुढारलेल्या देशांकडून मिळत असलेले साह्य सालोसाल वाढत चालले आहे. जपानची मदत मात्र कमी होत चालली आहे. १९६१ साली जपानने आशिया व आफ्रिकेतील मागासलेल्या देशांना ३६.९ कोटी डॉलर्सची मदत दिली होती. गेल्या वर्षी हा आकडा २४.५ कोटी डॉलर्सपर्यंत खाली घसरला. जपानकडून मिळणारी सर्व मदत इटलीपेक्षा जास्त नाही. शिवाय, ह्या मदतीत नुकसानभरपाईनिमित्त दिलेला पैसा आणि प्रत्यक्ष मांडवळ-गुंतवणूक ह्यांचाहि समावेश आहे. आशिया आणि आफ्रिकेतील देशांना धाव्याच्या मदतीबद्दल चर्चा करणारासाठी आग्नेय आशियातील देशांनी चालू वर्षात एकत्र येऊन विचार करावा अशी सूचना अलीकडे जपानने केली आहे.

फुकुदा वैद्यकीय मदतीचा गैरफायदा

कामगार आणि त्यांचे कुटुंबीय ह्यांना मोफत वैद्यकीय उपचाराची सोय भारतांत बऱ्याच ठिकाणी करण्यांत आलेली आहे. एम्प्लॉईज स्टेट इन्शुरन्स योजनेत आतां ३३ लक्ष औद्योगिक कामगारांपैकी ३० लक्ष कामगार समाविष्ट आहेत. चौथ्या पंच-वार्षिक योजनेच्या अखेरीस ३०% कामगारांच्या कुटुंबियांना इस्पितळांतील उपचार आणि शुश्रूषा ह्यांचाहि संपूर्ण लाभ मिळू लागेल. ह्या संदर्भात, ग्रेटब्रिटनमधील नॅशनल हेल्थ सर्व्हिसच्या डुरुपयोगाची माहिती उद्बोधक होईल. अगदी किरकोळ कारणा-सांठीसुद्धा पेशंट इस्पितळांना फोन करून अॅम्ब्युलन्स गाढी मागवतात, असे तेथे आढळून आले आहे. असा डुरुपयोग करणारांत छियांचा भरणा जास्त आहे. फुकुदांत विभ्रंति आणि न्याहारी मिळविण्यासाठीच सामान्य पेशंटचा प्रयत्न असतो, असे माहितगार सांगतात.

यूनिट आतां वर्ग करतां येणार

यूनिट ट्रस्टच्या यूनिटधारकांना आपले यूनिट दुसऱ्याला वर्ग करतां येतील. त्यासाठी ठराविक नमुन्याचा कागद वापरवा लागेल. हे फॉर्म ट्रस्टकडे आणि प्रमुख बँकांकडे मिळू शकतील. १०० रु. ला ७५ पैसे ह्या दराने स्टॅप लावावा लागेल. यूनिट-धारकाकडून ट्रस्टने यूनिट परत विकत घेण्याची व्यवस्था पहिल्यापासून आहेच.

बिहारमधील साखरेचे उत्पादन—बिहारमधील साखर कारखान्यांनी गेल्या हंगामांत म्हणजे नोव्हेंबर ६४ ते ६५ एप्रिल-अखेरपर्यंत ३.९१ लाख टन साखरेचे उत्पादन केले. राज्यातील २९ कारखान्यांनी मिळून ४१-४२ लाख टन ऊंस गाळला. गेल्या वर्षी २८ कारखान्यांनी मिळून २३.७५ लाख टन ऊंस गाळला होता आणि २.३३ लाख टन साखर पैदा केली होती. बिहारमधील गुळाच्या उत्पादनांत मात्र घट झाली आहे. कारण साखर कारखान्यांनी अधिक ऊंस विकत घेतला.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी दूध पावडर ★

खताच्या कारखान्याला मंजुरी—इंपीरिअल कोमिकल इंडस्ट्रीज, इंडिया, ह्या कंपनीने कानपूरजवळ एक खताचा कारखाना काढण्याची तयारी दाखविली असून भारत सरकारने त्याला तात्त्विक मंजुरी दिली आहे. ह्या कंपनीची एक उपकंपनी कारखाना काढण्याची व्यवस्था करील आणि त्यासाठी ३५ कोटी रुपयांच्या भांडवलाचीही व्यवस्था करील. कारखान्याच्या उभारणीसाठी लागणारी परदेशीय चलनांतील रकम जमविण्याच्या कामी परदेशी बँकांच्या एका गटाने पुढाकार घेतला आहे. कारखान्यांत प्रथम दरसाल २५ हजार टन नत्रयुक्त खत निर्माण करण्यांत येतील. नंतर त्याची उत्पादनक्षमता वाढविण्यांत येईल.

जरीच्या धंद्याची अडचण—सुरत येथे जरीच्या धंद्याचे मोठे केंद्र आहे. जरीच्या धंद्याच्या व्यापारी संघटनांच्या अध्यक्षांनी ह्या धंद्याला सोसाव्या लागणाऱ्या अडचणीची माहिती

सांगतांना असे निवेदन केले की धंद्यासाठी लागणाऱ्या तांद्याची व सोन्याची टंचाई झाली असल्यामुळे फार विकट परिस्थिति निर्माण झाली आहे. धंद्याला लागणाऱ्या तांद्यापेकी फक्त १० टक्केच तांबे मिळत आहे. सोन्याच्या बाबतीत तर ५० टक्के कमी पुरवठा होत आहे. धंद्यासाठी लागणाऱ्या सोन्याच्या ७५ टक्के सोने तरी मिळणे अतिशय अवश्य आहे.

जपानी मंत्र्यांची सूचना—जपानच्या व्यापार मंत्र्यांनी असे सुचविले आहे की आशियातील देशांच्या शेतीचा विकास करण्यासाठी २० कोटी डॉलर्सचा शेती निधि उभारण्यांत यावा. आशियातील समाजस्थिति सुस्थिर राहण्यासाठी तेथील शेतीचा विकास अत्यंत आवश्यक आहे. म्हणून हा निधि उभारण्याच्या कामी प्रगत देशांनी पुढाकार घ्यावा आणि निर्धीतून आशिया-मधील देशांना कमी व्याजाच्या दराने शेती सुधारणेसाठी कर्जे यावी, असे त्यांचे म्हणणे आहे.

Bankers Practical Training Course

14th Batch will start on Thursday, 15th July 1965. Admission to Bank-employees and persons desirous to enter into Bank Service.

Duration : 3 Months

Time : 7-30 to 8-30 a. m.

Enquire at :

The Deccan Institute of Commerce

717 Budhwar Peth, Poona 2.

(Telephone No. 54960)

व्याजाचे आकर्षक दर

सेव्हिंग खाते - ४% /

मुदतीच्या ठेवी

१ वर्ष	—	६ १/८%
२ वर्ष	—	६ ३/८%
३ वर्ष	—	६ ५/८%
४ वर्ष	—	७ १/८%
७ वर्ष	—	७ ३/८%
९ वर्ष	—	७ ५/८%

